

עמ"ת (מרכז) 13329-07-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד איסמאיל יחיא טגדין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 13329-07-24 נ' (עציר)
תיק חיצוני: 256544/2024

לפני כבוד השופט דרור ארד-אילון

עוררים
נגד
מדינת ישראל

משיבים
מוחמד איסמאיל יחיא טגדין (עציר)

מטעם העוררת עו"ד רעות זוסמן

מטעם המשיב עו"ד רמי יונס

פסק דין

בפני ערר מדינה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה (כבוד השופט אריאל סלטו) מ"ת 58713-06-24 מיום 4.7.24, במסגרתה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב בתנאים, ובכללם מעצר בית מוחלט בהרחקה של 500 מ' לפחות מדירת מגוריו ומהמתלוננת.

העוררת מבקשת להשיג על החלטה זו ולהורות על מעצר המשיב מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים בעניינו.

לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בחומר הראיות מצאתי שדין הערר להידחות.

1. בכתב האישום שהוגש ביום 26.6.24 מיוחסות למשיב עבירות אלימות במשפחה. נטען שביום 22.6.24 החל מהשעה 6:00 שהו המערער, בת זוגו המתלוננת, ושתי בנותיהם בדירתם. המשיב הטיח בבת הזוג דברים קשים וטען שגבר זר נמצא בבית, והמתלוננת הכחישה זאת. אז החל לדפוק על הדלת ועל השולחנות, לזרוק דברים בבית ושאל את המתלוננת "מי ז... את אמא שלך? אמא שלך שרמוטה", "הערת את המפלצת שבי", "הערת את השטן שבי אני יראה לך מה זה אני יעשה לך בלאגן". בהמשך עיקם את ידה של המתלוננת, כך שבתם התינוקת נפלה על הארץ וקיבלה מכה בראשה. המשיב לקח לידי את הבת והאכיל אותה בבקבוק, כשהוא ממשיך ללחוץ על ידה של המתלוננת. המתלוננת פנתה למטבח כדי להכין אוכל, והמשיב הלך אחריה,

שבר את הצלחת בכיור לקח סכין עם להב בן 19 ס"מ ונופף בה לעבר המתלוננת. המתלוננת ביקשה לצאת מהדירה, אך המשיב סגר את הדלת בחוזקה ומשך אותה פנימה כשהוא אומר "אני קמתי כמו שטן ואני אראה לך מה אני מסוגל". בחלוף כחצי שעה המתלוננת הצליחה לברוח לבית השכנה.

אין מחלוקת שמבית השכנה התקשרה השכנה למשטרת ישראל ואין מחלוקת ששיחה זו התקיימה בשעה 17:28.

2. אף שהמשיב הכחיש את מעשה האלימות, הוא הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אולם טען לכרסום בראיות וכן שאין ראיות לכאורה לעבירת כליאת שווא, משום שמתלוננת מסרה שהיה בידה לצאת מן הדירה והיא בחרה שלא לעשות כן. עוד טען המשיב שמועד השיחה שבה קראה השכנה למשטרה שהגיעה למקום (בשעה 17:28) אינו מתיישב עם הטענה שהאירוע החל ב-6:00 בבוקר ונמשך ברציפות, שכן אין ראיה שהאירוע נמשך בפועל קרוב ל-12 שעות, והדברים מתיישבים יותר עם טענת המשיב שכאשר הגיע הביתה הלך לישון, ורק כשקם אחרי הצהריים היה אירוע שונה במהותו מהמתואר בכתב האישום, ללא הנפת סכין וללא אלימות מצדו.

3. בית משפט קמא קבע שדי בגרסת המתלוננת כדי להקים ראיות לכאורה, אך בצד זאת יש חולשה מסוימת בראיות, שכן יש סתירה בין גרסת המתלוננת כמתואר בכתב האישום בדבר רצף אירועים מהשעה 6:00, ולטענת המתלוננת שמיד כשהגיעה לדירת השכנה, התקשרה השכנה למשטרה, כאשר מועד השיחה הוא 17:28. בית משפט קמא הוסיף, שהאירוע המתואר בכתב האישום לא יכול היה להתרחש במשך 12 שעות, ושאף למתלוננת אין הסבר לפער השעות בין שעת האירוע לטענתה (בבוקר) לשעת הפניה למשטרה.

4. לאחר שהחליט שעל אף הקושי הראייתי האמור, יש ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למערער, שמע בית משפט קמא את טיעוני הצדדים לשאלת המעצר, וקבע כי מקרה זו הוא מן המקרים שבהם אין צורך להטריח את שירות המבחן שממילא עמוס ביותר ועלול להוביל להארכת מעצרו של המשיב שלא לצורך, שכן יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר משלושה טעמים. ראשית בשל כך שהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים; שנית, משום שהמסוכנות העולה מן הראיות היא מסוכנות כלפי המתלוננת ולא כלפי כולי עלמא; שלישית, לאור החולשה הראייתית שנמצאה, כאמור.

5. בערר שהגישה המדינה, נטען נגד הקביעה בדבר חולשה ראייתית וכן שהמסוכנות גבוהה ומחייבת מעצר. לטענת המשיבה המסוכנות נלמדת גם מדברי השכנים שנשמעו צעקות בבית ושנשמעו צעקות גם בעבר, וכן ש"כל הזמן קורה שם אלימות ... הוא מרביץ ויש שם אלימות לא נורמלית", וכן שאלימות במשפחה היא "מכת מדינה" שלגביה נפסק כי "**על בית המשפט ... לבחון בקפדנות יתרה כל מקרה, לפני שהוא מחליט על שחרורו של אדם המואשם בביצוע מעשים אלימים נגד אשתו ...**" (בש"פ 1360/07 מדינת ישראל נ' טומבק). המשיבה הצביעה על כך שהמתלוננת הגישה תלונה קודמת על המשיב שנסגרה מחוסר ראיות. על כן לאור חזקת המסוכנות הסטטוטורית, נדרש מעצר ולמצער לא היה מקום להורות על חלופה בטרם התקבל תסקיר שירות מבחן.

כן טענה המשיבה שמערך הפיקוח שהוצע לא נבחן באופן מיטבי.

6. בדיון טענה המשיבה שמדובר ב"אירוע מתגלגל ... רצף אירועים מהבוקר עד השעה 17:00", כן טענה שהמשיב "מרעיב את ילדיו". מנגד הצביע ב"כ המשיב על כך שבתלונה מיום 23.6.24, המתלוננת תיארה את הדברים כרצף אחד משעות הבוקר ועד ליציאתה לשכנה עם בתה הקטנה (שורות 11-18), ברור מדבריה שהאירוע אירע בבוקר, ושלא היה אירוע נוסף מאוחר יותר (אירוע מאוחר יותר גם לא נזכר בכתב האישום). כך, גם אם האירוע נמשך יותר מחצי שעה ואף אם היה מעט מאוחר ל-6:00 בבוקר, ברי שהוא לא נמשך כ-12 שעות ועל כן נותר פער זמנים שאין לו הסבר בין האירוע המיוחס למשיב למועד השיחה למשטרה. ב"כ המשיב התקומם על טענת המשיבה בדבר "הרעבת ילדיו", והפנה לדברי המתלוננת בסוף תלונתה, שאף שלא חזרה בה מתלוננתה, מסרה כי "הוא אוהב את הילדים והם אוהבים אותו", וכן לכך שבעת שהגיעו השוטרים הם מצאו את המשיב מאכיל את בתו התינוקת מבקבוק.

7. הבאתי את הדברים בהרחבה יחסית, בשל החובה לבחון בקפדנות יתירה מקרים מעין אלה (כאמור בעניין טומבק לעיל). מהעיון ניתן ללמוד, שיש יסוד לקביעתו של בית משפט קמא בדבר חולשה ראייתית מסוימת, אשר לפיה מדובר באירוע קצר באופן משמעותי מזה המצטייר מכתב האישום ואין בראיות המאשימה הסבר לחלוף הזמן מסיום האירוע עד לפניה למשטרה. משך זה רלוונטי לא רק להערכת עצמת האירוע והמסוכנות העולה מן המשיב, אלא אף לכרסום בחזית המחלוקת שבין המיוחס בכתב האישום לעמדת המשיב, באופן שיכול להשליך על המשך המשפט ועל הפוטנציאל הראייתי של הגנת המשיב.

8. לא מצאתי שנפלה טעות בקביעותו של בית משפט קמא אשר למשיב ולמסוכנות העולה ממנו, הממוקדת בעיקרה במתלוננת ולא בכולי עלמא. טענת המשיבה כי מדובר באלימות מתמשכת, שכוללת אובססיה כלפי המתלוננת והרעבה של ילדיהם נותרה ללא תימוכין, והתמונה הכוללת היא, שהראיות לכאורה מצביעות על אירוע שיש בו חומרה לא מבוטלת, אולם ניתן לאיין את הסיכון בדרך שאינה מחייבת מעצר מאחורי סורג ובריח.

9. בחנתי את עמדת העוררת לפיה יש לבקש תסקיר שירות מבחן קודם להחלטה בדבר שחרור. אין זה סוד, ששירות המבחן מצוי בעומס רב והמתנה לתסקיר עלולה להאריך מעצר, שיש יסוד לסבור שאינו הכרחי. אף שבדרך כלל בהליכי מעצר במקרים של אלימות במשפחה יש להיזקק לתסקיר שירות מבחן כדי לפרוש תמונה עובדתית מפורטת יותר, הרי שב"מקרים בהם על-פניהם ניתן להסתפק בחלופת מעצר שניתן לעמוד על טיבה בבית המשפט - אין טעם להזמין תסקיר שירות מבחן. ... ההסתמכות 'האוטומטית' על שירות המבחן גורמת לכך שבית המשפט משהה את החלטתו עד לקבלת תסקיר מעצר, ובכך נמצאנו מאריכים מעצרו של הנאשם שלא לצורך." (בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (2015)). בסופו של יום "הזמנת תסקיר מעצר היא עניין שבשיקול דעת בית המשפט" כאשר הדבר דרוש בעניין להחלטה בדבר מעצר או שחרור (בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (2020)), וגדר ההתערבות בעניין זה מצומצמת (בש"פ 7677/19 ססונוב נ' מדינת ישראל (2019)). משהתרשם בית משפט קמא לאחר עיון יסודי בראיות, שהכף נוטה לשחרור בתנאים של חלופת מעצר "הרמטית", בהעדר שגגה בהערכת הראיות או בהערכת המסוכנות, אין מקום להתערב בהחלטתו שלא לעכב את השחרור לשם קבלת תסקיר שירות מבחן, שעד להכנתו עלול לעבור

זמן ניכר.

10. כך בפרט, לאור החלופה שנקבעה, הכוללת מעצר בית "מלא ומוחלט" בבית דודו של המשיב, תוך פיקוח לסירוגין של שני מפקחים, הרחקה של 500 מ' מהמתלוננת, איסור יצירת קשר עם המעורבים, וכן איסור יציאה מן הארץ, ערבויות והפקדת מזומן בסך 5,000 ₪. מדובר בחלופה הרמטית והדוקה, שיש בה כדי לאיין את הסיכון העולה מהמשיב בנסיבותיו הענייניות.

11. אשר לטענה בדבר מערך הפיקוח, ב"כ המשיב הציע לצרף כערב נוסף את מר יחיא עומר עבדל מג'יד חוסי ת"ז 347662967, וכך יעשה, לאחר בדיקת התאמתו בבית משפט קמא. אבהיר, שצירוף הערב הנוסף אינו תנאי לשחרור אלא תוספת מבורכת לתנאי השחרור הקיימים.

סוף דבר, הערר נדחה והעורר ישוחרר בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

חומר החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ד, 07 יולי 2024, בהעדר הצדדים.